

[Hans Kjør.]

de ekspanderende kræfter kommer til udfoldelse? Vil den blive ført efter socialdemokratiets program med støtte af SF? Ja, der kan måske være en risiko for, at vi endnu en gang skal opleve det socialistiske flertal. I så fald vil der vel også være en risiko for socialdemokratiet, nu hvor SF på forhånd har afvist et regeringsfællesskab, men måske reserverer et sådant regeringsfællesskab til tiden, når vi er kommet ind i fællesmarkedet. For når det er sket, så bliver SFs stilling vel præget af de indtrufne kendsgerninger, så bliver de vel til at tale med for socialdemokratiet. Og forudgående erklæringer fra socialdemokratiet om samarbejdsparter, det har man jo et vist erfaringsgrundlag for at vurdere.

Over for vælgerne søger vi selvsagt, som alle andre, tilslutning til vor politiske mål-sætning. Vi mener, at den bedst lader sig realisere under de samarbejdsvilkår, der opnås ved, at regeringen fortsætter. Jeg er sikker på, at vælgerne den 21. september sikrer denne fornuftige løsning med en stabil ledelse af en fortsat flertalsregering af dansk politik for næste folketingsperiode.

Poul Schlüter: Jeg vil gerne begynde med, for det er jo strengt taget det, sagen i dag drejer sig om, at anbefale tinget at stemme for de tre lovforslag, som kommer til afstemning siden.

Til hr. Grünbaum vil jeg gerne gøre et par bemærkninger. Hr. Grünbaum fremhævede i sit indlæg i dag, at han anså det for at være en meget vigtig opgave i de kommende år, at vi sikrede en stadigt mere effektiv ligning og skabte stadigt større vanskeligheder for dem, som forsøger skatteunddragelser. Det vil jeg gerne slutte mig til. Jeg tror ikke, det er anderledes, end at hr. Grünbaum respekterer, at denne bestræbelse har man også haft under den nuværende regering og under de to finansministre, den har haft. Opgaven at skaffe effektiv ligning og undgå skatteunddragelser i dansk skatteteknik er jo ikke en ny opgave. Det har været regeringens og folketings opgaver i mange, mange år, og det har været en svær opgave. Det er jeg klar over at det naturligvis også har været for det store antal socialdemokratiske finansministre, som alligevel i langt de fleste af årene efter 1945 har haft ansvaret for at

lægge disse ting til rette. Vi er altså enige om, at her er en stor opgave. Vi skylder befolkningen at gøre, hvad gøres kan for at hindre skatteunddragelser og for at gøre ligningen mere effektiv hele tiden.

Nu er vi altså i den situation, at socialdemokratiet omkring disse skattelove kan slutte forlig med regeringspartierne, og det vil jeg da gerne glæde mig over. Hr. Grünbaum sagde, at dette skulle ikke opfattes som en anerkendelse af vor politik — det er jeg klar over, og det kan man heller ikke forvente. Men det er dog alligevel et faktum, at regeringspartierne og socialdemokratiet i dag i enighed kan vedtage skattelovene. Den anerkendelse, vi naturligvis gerne vil nyde, må vi så i den nærmeste fremtid forsøge at skaffe os andetsteds.

Hr. Grünbaum brugte forleden i den kronik, han skrev i Berlingske Tidende, et meget skarpt ordvalg om vor skattelovgivning og om den skattepolitik, som er lagt til rette af den nuværende regering. Jeg tror nok, at vi i dag må være nået så vidt, at det ord, hr. Grünbaum anvendte — og det var det stærkeste i denne artikel — ordet „asocial“, det må vi vist have puttet i mølposen.

Jeg mener, at vi i dag med fuld ret kan fastslå, at det samlede kommunale skatte-tryk vil falde. Den politik, som nu føres igennem, og som sætter rammer for kommunernes aktivitet, kommer til at betyde, at det samlede kommunale skattetryk til næste år vil falde med ca. 1 pct. Det mener jeg betyder, at socialdemokratiets tidligere profetier om, hvad indførelsen af den nye amts-skat ville betyde, er gjort til skamme.

Hertil kommer linjen i statens udgifter og indtægter. Der er gennemført på mange områder begrænsninger i statens udgifter og stigningstakten i de seneste år, og vi er altså nu fremme ved et mål, vi fra mit partis side har lagt uhyre megen vægt på: at statsudgifterne ikke steg kraftigere end tilvæksten i produktionen. Vi møder nu en udsigt for det næste år, som siger statslige udgiftsstigninger i størrelsen 9,3 pct., medens vi i mange år har kendt til stigninger, som lå i størrelsen 15-20 pct.

Ser vi det i forhold til faste priser, og det er vel det rimelige, så er stigningen, vi kan vente os, på omkring 3,5 pct., og det vil sige, at der ikke bliver nogen stigning i udskrivningsprocenten. Vi kan holde os på